

3. Viera v Boha

a) Klúčové verše z Písma

Žd 11,1-3 a 6
Mt 17,20

R 10,17
R 1,17

B

b) Úvod

Prirodzeným dôsledkom pokánia z mŕtvych skutkov je viera v Boha. Predtým bola naša pozornosť zameraná na nás, teraz je zameraná na Boha. Mŕtve skutky sú vždy prekážkou pre vieru. Aby sme boli schopní obrátiť sa k Bohu, musíme sa odvrátiť od mŕtvych skutkov a činiť z nich pokánie. Tak bude môcť rásť naša viera v Boha. V skutočnosti všetko, čo nie je z viery v Boha, je mŕtve (Žd 11,6; R 14,23).

Vieru by sme mohli v kontexte tejto základnej pravdy definovať ako "uistenie alebo dôveru inej osobe a jej slovu". Viera v Boha znamená zmeniť dôveru v seba na dôveru v neho.

c) Ako sa rozvíja viera v Boha?

1. Správnym postojom mysle

Viera je presvedčenie. Slovo "viera" pochádza z gréckeho slova "pistis" a znamená "silnú vieru, dôveru, presvedčenie o pravdivosti niečoho" (2Tm 1,12). Musíme si uvedomiť, že bez Boha je všetko márnosť. Viera zahŕňa aj postoj pokory a podriadenosti Božej vôli (Fp 2,5-8).

2. Pochopením, že viera je podstata a skutočnosť

Viera nie je iba nejaká predstava alebo pranie, aby sa niečo stalo. Je presvedčením o pravde prostredníctvom práce Ducha Svätého. Ak nám Boh dáva pre niečo vieru, môžeme si byť istí, že tá vec u Boha skutočne existuje (Žd 11,1; Nu 23,19).

3. Pochopením, že viera je dar od Boha

Vieru nemôžeme dosiahnuť sami na základe svojich schopností. Nie je výsledkom mentálnych cvičení. Schopnosť veriť v Boha musí do našich srdc umiestniť Duch Svätý.

4. Prostredníctvom poznávania Boha

Nemôžeš dôverovať niekomu, koho nepoznáš. Čím viac budeme poznať Boha - jeho vernosť, lásku, charakter, spôsoby a veľkosť, tým viac budeme schopní mu dôverovať. Toto je základ pravej viery v Boha (Dt 7,9; Ž 9,10; 1Te 5,24). Boha spoznáваме prostredníctvom Ducha Svätého. On nám ho zjavuje cez Písmo, alebo priamym zjavením, ktoré je v súlade s Písmom. Toto všetko je umocnené našimi životnými skúsenosťami viery (Žd 11,6). Nemôžeme niekoho skutočne poznať, pokiaľ s ním nekomunikujeme. Z toho dôvodu je modlitba nádherný spôsob, ako môžeme Boha spoznávať. Modlitba je prejavom dvoch vecí: po prvé, túžby nášho srdca, aby všetko, čo robíme, bolo v súlade s Božou vôľou a po druhé, prejavom vyznania úplnej závislosti na ňom. Zapamätaj si, že Božia vernosť je obrovská, stála (Ž 89,34) a večná (Ž 119,90) a my sa jej potrebujeme odovzdať (1P 4,19; Žd 10,23) a oslavovať ju (Ž 92,12; Ž 89,1).

5. Viera je odozvou na počutie

Boh zjavuje svoje myšlienky prostredníctvom svojho Slova. Odozvou na našu schopnosť počuť, čo nám Boh prostredníctvom Ducha Svätého hovorí, by mala byť viera alebo presvedčenie o tom, že to, čo hovorí, je skutočne pravdivé a patrí nám. "Tak teda viera z počutia a počutie skrze slovo Božie" (R 10,17). Tým, že budeme vyznávať slovo viery, že budeme na ňom stáť a podľa neho konať, objavíme, akú má tvorivú Božiu silu a poznáme, že sa naplní to, čo bolo zaslúbené. Ježiš hovorí, že s vierou nebude pre nás nič nemožné (Mt 17,20). Mať vieru tiež znamená nespoliehať sa iba na jeden zdroj vedomosti, t.j. na zmyslové poznanie, ale spoliehať sa na vyšší zdroj vedomosti, t.j. na zjavené poznanie.

Zmyslové poznanie človek nadobúda prostredníctvom svojich piatich zmyslov. Je obmedzené a nazýva sa ľudská múdrosť (1K 2,4-6). Zjavené poznanie sa nezakladá na našich piatich zmysloch alebo prirodzenom odôvodnení, ale na vyššom zdroji, na pravde Božieho slova. Prostredníctvom Ducha Svätého je zjavené duchu človeka a nazýva sa Božia múdrosť (1K 2,7-16).

"A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia" (Žd 11,1).

6. Viera prichádza prostredníctvom skúseností s Bohom a jeho vernosťou

Čím viac skúseností máme s Bohom a jeho vernosťou, tým viac rastie naša viera. Boh nám dal dary uzdravovania a zázrakov, atď., ktoré by nás mali upriamiť na neho a posilňovať našu vieru (J 2,11; J 11,15).

7. Viera rastie, keď si pripomíname Božiu vernosť, ktorú nám Boh prejavil

d) Záver

Viera nie je postoj našej mysle k problémom. Viera je prejavom Božej prirodzenosti. Boh je Bohom viery - ňou stvoril svet (Žd 11, 3). Osoba, ktorá sa znovuzrodila prostredníctvom Ducha Svätého, prijala potenciál Božej prirodzenosti. V starej prirodzenosti každého človeka dominujú negatívne sily, ako je strach, pochybnosť, zmätok, omyly. Nová prirodzenosť je však Božia prirodzenosť. Je tvorivá a namiesto zmätku prináša poriadok (Gn 1, 2), namiesto smrti život, namiesto choroby zdravie, namiesto chudoby prosperitu, namiesto omylov pravdu a namiesto hriechu spravodlivosť. Vyjadrením tejto novej prirodzenosti je viera (R 1, 17). Život viery je životným štýlom Ježišovho učeníka.

e) Otázky a námety k diskusii

1. Prečo je všetko, čo postráda vieru, mŕtve?
2. Robím niečo, čo postráda vieru v Boha? Ak áno, čo s tým mienim robiť?
3. Čo hovorí 1J 5,4-5 a 1P 1,5 o viere?
4. Môžem mať pravú vieru bez skutkov? (Jk 2,14-26)
5. Kto je pôvodcom a dokonalým príkladom našej viery? (Žd 12,2)
6. Čo znamená "chodiť vierou, a nie videním"? (2K 5,7)
7. Čo je vyjadrením viery? (Ga 5,6)

f) Zhrnutie a aplikácia

1. Pokánie z mŕtvych skutkov je pre rozvíjanie viery v Boha nevyhnutné.
2. Bez viery nie je možné ľúbiť sa Bohu.
3. Viera znamená veriť tomu, že čo Boh povie, sa stane.
4. Viera znamená dôverovať viac Bohu než sebe.
5. Viera v Boha má byť životným štýlom Ježišovho učeníka.
6. Viera pochádza od Boha.
7. Čím viac poznáme Boha, tým väčšia je naša viera.